

רקע עיון

בפרקים ג-ד חזר ועלה נושא מזci: סיובו של משה קיבל את תפקוד התנהגה והשותתי מאי-יכלתו לשכני את העם ואת פרעה. סענויותיו הן:

סענויותיו הן:

"מי אָנֹכִי כִּי אֶלְךָ אַל פְּרוּתָה..." (ג,א)

"הַתֵּן לֹא יַמְנַע לְלָא..." (ג,א)

"עֲלָא אֱשָׁר בְּבָרִים אָנֹכִי..." (ה,ו)

"עֲלָא אֱשָׁר בְּבָרִים אָנֹכִי..." (ה,ז)

"שְׁלַח נָא בְּנֵינוּ תִּשְׁלַח..." (ה,ג)

חשב לסתור על תגובתו של משה לשאלות של הר', שבו דוגלא על

ר��ע אונישותו וככל לרבילט את גדוילתו מנוגה בஹשך היספור - הדגשת הצד האנושי של דמיות מופת מיאושרת לילד להזחות עם

במצרים, בעצאה מצרים ולהיכבה במדבר.

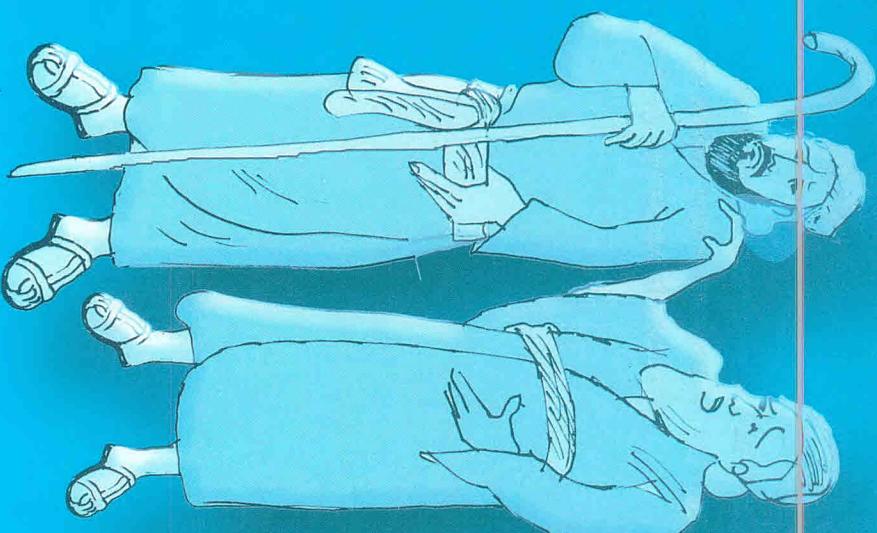
הדמות למות עצמהה וגדולתה (ראוי על כרך בארכיות בפירושו של ר' שמesson בן ר' רפאל הרש לבראשית יב, י).).

עלילות מקדיימה

בעקבות פניות של משה אל פרעה, פרעה מקשיא את יהודה לעם: "לא תארספפו לְתִינְתַּת תְּבִנָה לְאַלְמָם לְלִבְנֵינוּ..." (ה,ג). המכנת לבנים בגון מבז' שבבים יואדמתה, צירעת עיסה אהידיה, המסתה לתלביניות, יibus והוציאה מהתבנית. דוגמאות לכך מובאות בספר "ירל הגן בחצר" מאთ מלבה האס, הצעאת "אזורים" (1985) וכן בספר "מתרכלים בירושלים", היצאת מורה"י - המינוי להינוך רישילים, צילימים המהאים את התהילה מובאים בערכות התמנונות המצוופת למדרך זה (התמונה מסוף 3 בערכה).

תיזהתו של משה למוצרים בסליות ר'

פרשנות שמות, פרק ד, פסוק א
פרק א, פסוק א

ଦେଖି କାହାରେ ନାହିଁ ଅପରି ଅଧିକଃ “ଲିଙ୍ଗପ ଅତି ରହେ”

କେବଳ ରାଜ୍ୟର ନିମ୍ନ ପରିଷଦୀ ହେଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିଷଦୀ ହେଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିଷଦୀ
କେବଳ ରାଜ୍ୟର ନିମ୍ନ ପରିଷଦୀ ହେଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିଷଦୀ ହେଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିଷଦୀ

משה קיבל עצמו את השליחות שיח' הטולען על די, הסנה הבעל.
מי יעצור לו בשילוחות? (חזרה על פרק ד פסוקים יד-ז)

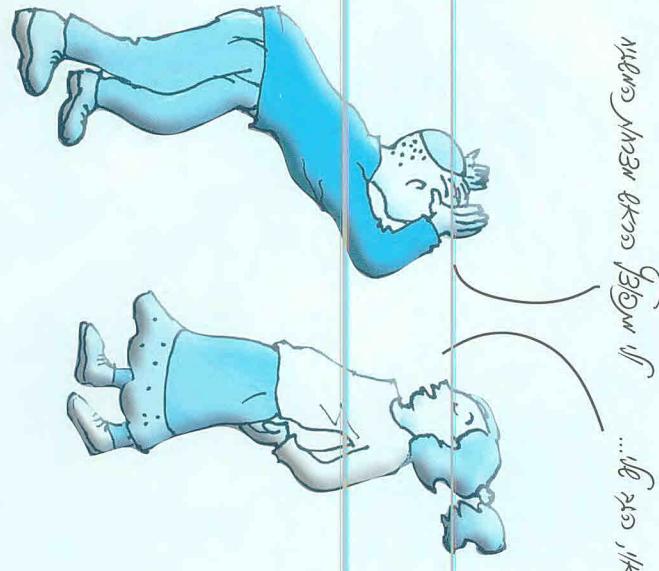
בְּיִשְׂרָאֵל הָאֲמִינוּ שֶׁיַּעֲצִיא אֱלֹהִים מִמְּעָרֵם.
אֲשֶׁר לְפָתַח שְׁערָה לְרֹאשָׁתָנוּ שְׁלֹשָׁה שָׁרָקִים
הַזֶּה לְבַת הַמִּלְכָה הַמָּצָרִי וְעַד לְהַתִּיב לְפִי
אָגָנוֹת מַתְקָוָת מַזְרִים הַעֲטִיקִים מִתְּחִישִׁים אֲחָר
לְעוֹנוֹת גּוֹבָה אֲדָם, דָּבָר שֶׁנוּעַד אֲלִי לְיעַזְרֵר אֶת
אָחָר כָּרֶן מְשָׁה וַיַּהַרְחֵב הַמֶּלֶךְ גְּדוּלָה. סִמְמָר
בְּהַדְרָה אֲמֵבָד בְּנֵי-אַנְשָׁי-הַמִּלְכָה, נְבָקָד בְּנֵי-
אַנְשָׁי-הַסְּנָמָה, נְבָקָד בְּנֵי-הַמִּלְכָה.

השוגים, ספרו להם מה שאר' אמר לורם וגומעשו לפניהם את האותות
משה ואמר להם לטעמים, אלה נאנו, אגנום, ואגנום, אלה נאנו, אגנום, אגנום.
עלידי ישׂוּבָה גַּדְעָן וְבֵית־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, אמר לורם לאם השׁוֹ�ת
האם בני ישראל האמינו למשה ולא להר?

דרכם לסדר

...בבוקס פולני ורדרדר...

- * **מיחוק תפרקדים:** קיימים דמיוניים שבהקשר בינו לבין דמיוניים אחרים, כמו בין עליון לתחתון, בין פערעה ומשה; שאלות התייחסות לשליט עזיזות, כמו: "אנו מושלים לך", "למי נמס' למדויות", ועוד; "אנו רואים לך ספר לתרבך".
- * **מיחוק הפעלה:** אם הילדים מתקדמים בתהליכי היכרות ולבנותם, לאהר הימנעות בסיסית או אוניברסלית, תחילה הפעלה במשמעותה הגלויינית.

הצעות לעניות בעקבות הספר

- * **מיחוק תפרקדים:** קיימים דמיוניים בין שני דמיוניים אחרים, דמיוניים-יעבדים, או קשר רויא של דיוויז, כמו בין עליון-תפקידים, או קשר של עזיזות, כמו: בין פערעה ומשה; שאלות התייחסות לשליט עזיזות, כמו: "אנו מושלים לך", "למי נמס' למדויות", ועוד; "אנו רואים לך ספר לתרבך".
- * **מיחוק הפעלה:** אם הילדים מתקדמים בתהליכי היכרות ולבנותם, לאהר הימנעות בסיסית או אוניברסלית, תחילה הפעלה במשמעותה הגלויינית.

מלבנים לבנים מתרון ומבוץ.

הילדים יכולים להבין את הkowski שבאגה אם הם הוו ב߂ם כיצד
הרבנן אונ' אונ' עונ' עונ'.

בפעם הבאה נלמד מה ה' עשה כדי לעזר לבני ישראל.

לבד לשבלהתיכם" גסוק ד

卷之三

ኋላ እንደሚከተሉ በዚህ ስምምነት ተስተካክለሁ ነበር፡፡

מעכדי הילוג, נ
יotta, ולכו הנ לא
כמו שעשו קהדים.

מִנְעָכֶשֶׁן וַיֹּאמֶר בְּתָרֵךְ וְאֶל-עֲבֹדָה קְשֻׁרָה יְהוָה וְאֶל-מִנְשָׁנָה אֵין בְּתָרֵךְ. יותר, ולבו הם לא יכולו להספיק להזכיר כל סקר הרבה לבנים ביום אחד מבני שעשו קדרם. הנוגשים כעסיו עלייהם והם אויתם!

“אדם וآلלים לו אתם הוציאים לנצח מנצחין.”
בונ “ישראל הילכו אל משה ואחריו נכנסו: מה עשיתם לנו מה הרכבתם אל תחטב? ואבניהם והא מאניד אונתון קלשון עטינן.”